

บทที่ 5

บทสรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

5.1 สรุปผล

การวิเคราะห์ลักษณะของสภาพอากาศที่มีพายุได้ผู้พัดผ่านนั้น จะมีลมตามแนวราบเคลื่อนที่วนเข้าหากันในทิศทางเข็มนาฬิกาบริเวณรอบห่อลมความกดอากาศต่ำ ทำให้เห็นเป็นศูนย์กลางของพายุ จากการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง WRF นั้น สามารถหาดำแหน่งศูนย์กลางของพายุ ความเร็วลมสูงสุดรอบจุดศูนย์กลางของพายุ ความเร็วในการเคลื่อนตัวของพายุ เมื่อพิจารณาบริเวณตำแหน่งใกล้กับศูนย์กลางพายุจะมีค่าการพัดกระจายออกของอากาศ (horizontal divergence) เป็นลบ นั่นแสดงว่ามีการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบ (horizontal convergence) และในระดับสูงขึ้นไปบริเวณตำแหน่งใกล้ศูนย์กลางของพายุจะมีค่าการพัดกระจายออกของอากาศมีค่ามาก และมีการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบมีค่าน้อย สำหรับสภาพอากาศที่มีพายุฝน มักจะเกิดการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบที่ระดับพื้นผิวดิน และเกิดการพัดกระจายออกของอากาศที่ระดับสูง จากสภาพอากาศที่มีการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบจะส่งผลให้เกิดลมที่เคลื่อนที่ในแนวตั้ง (updraft) ซึ่งความเร็วในแนวตั้งจะเพิ่มขึ้นตามระยะความสูง จนถึงระดับหนึ่งแล้วจะลดลง ความเร็วลมในแนวตั้งจะมีค่าน้อยเมื่อเทียบกับความเร็วลมตามแนวราบ และเมื่อพิจารณาถึงการพัดหมุนวนสัมพัทธ์ของลม (relative vorticity) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อในบริเวณนั้นมีห่อลมความกดอากาศต่ำ สำหรับในซีกโลกเหนือ ค่าการพัดหมุนวนสัมพัทธ์ของลมจะมีค่าเป็นบวก ซึ่งจะแสดงถึงห่อลมความกดอากาศต่ำจะพัดวนเข็มนาฬิกา สำหรับอุณหภูมิที่บริเวณใกล้จุดศูนย์กลางของพายุจะมีการกระจายของอุณหภูมิตามแนวตั้งค่อนข้างสูงกว่าอากาศรอบข้าง และจะมีค่าต่ำที่บริเวณแกนกลางของพายุ (ตาพายุ)

จากการศึกษาสภาพอากาศตามเส้นทางการเคลื่อนที่ของพายุข้างสาร พบว่าตลอดเส้นทางการเคลื่อนที่ที่เกิดการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบที่ระดับพื้นผิวดิน และเกิดการพัดกระจายออกของอากาศในระดับสูงขึ้นไป ทำให้เกิดกระแสอากาศเคลื่อนที่ขึ้นในแนวตั้ง ซึ่งในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2549 เวลา 15.00 น. เป็นวันที่พายุมีความเร็วในแนวราบสูงสุดที่ 53 เมตรต่อวินาที พบว่าที่เส้นรุ้ง 15.9 องศาเหนือ เส้นแวง 109.4 จะมีห่อลมความกดอากาศต่ำ 969 มิลลิบาร์ มีค่าการพัดหมุนวนสัมพัทธ์ 0.001 ต่อวินาที มีค่าการพัดรวมตัวกันของอากาศในแนวราบ เท่ากับ

0.00051 ต่อวินาที มีค่าการแผ่กระจายออกของอากาศ เท่ากับ 0.00043 ต่อวินาที และอุณหภูมิสูงสุดที่บริเวณใกล้ศูนย์กลางพายุประมาณ 29.2 องศาเซลเซียส

พายุไต้ฝุ่นซังสารนั้นหลังจากที่ก่อตัวและพัฒนาจนเป็นพายุที่มีความรุนแรงได้ก่อให้เกิดความเสียหายตลอดเส้นทางเคลื่อน นับตั้งแต่วันที่ขึ้นฝั่งที่ประเทศฟิลิปปินส์ ในวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2549 จนมาขึ้นฝั่งที่ประเทศเวียดนามและสลายตัวที่ประเทศไทยในที่สุด ก็ได้สร้างความเสียหายให้ทุกประเทศที่พาดผ่าน ความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นของตลอดจนชีวิตประชาชน

ดังนั้นในการวิเคราะห์สภาพอากาศด้วยแบบจำลอง WRF สามารถนำไปใช้ได้กับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะคล้ายๆกัน ทำให้เข้าการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ความสัมพันธ์ของตัวแปรสภาพอากาศ เพิ่มประสิทธิภาพในการพยากรณ์อากาศ จัดสร้างระบบเตือนภัย

5.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิเคราะห์สภาพอากาศโดยแบบจำลอง WRF นั้นยังมีข้อจำกัดเรื่องการเลือกเทคนิคการจำลองสภาพอากาศ และการเลือกใช้ Nested ซึ่งในแบบจำลองรุ่นล่าสุดนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปบางส่วนแล้ว

สำหรับความคลาดเคลื่อนของผลที่ได้จากแบบจำลอง อาจเกิดขึ้นจากการเลือกใช้ขนาดของ grid cell ที่มีขนาดใหญ่กว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นวิธีแก้ไขต้องทำการเพิ่มความละเอียดของ grid cell ที่ใช้ โดยการลดระยะห่างระหว่าง grid ลง จะทำให้แบบจำลองมีความแม่นยำมากขึ้น และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลที่มีสมรรถนะสูงต่อไปในอนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved